



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

DE BAPTISMO.

Baptismus est integra actio, videlicet immersio, & verborum pronun-
 tiatio: Ego baptizo te in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.
 principalis autem significatio & finis Baptismi, discitur ex promissio-
 ne: Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit. Ideo enim bap-
 tismus proprie Sacramentum dicitur, quia huic promissioni addi-
 tur, ut referatur promissionem gratiæ vere ad hunc pertinere qui
 baptizatur. Ac perinde sentiendum est de hoc testimonio, ac si Deus
 sua aliqua voce de cælo testaretur, se huic recipere. Postquam ergo
 baptizatus doctrinam intelligit, exerceat hanc fidem, credat se vere à
 Deo recipi propter Christum, & sanctificari Spiritu sancto. Sic ven-
 duntur est Baptismo. Postea in vita quotidie nos commonefaciat: Ecce
 hoc signo Deus testatus est, te receptum esse in gratiam. Hoc testimo-
 nium non vult contemni. Quare credas te vere receptum esse, & hac
 fide cum innocens. Hic est usus assiduus Baptismi. Ita Abrahæ circun-
 cisionis erat perpetuum testimonium, scriptum in ipsius corpore, quo
 attestabatur de semine venturo, & de promissa benedictione propter
 fidem, quoties cogitabat de circumcissione, acquiescebat fide, statuens
 se Deo placere, & ei gratias agebat, & eum invocabat. **V**t au-
 tem promissionis amplitudo melius aspiciatur, verba Baptismi con-
 sideremus, quæ completuntur Evangelij summam, & sunt benedictio,
 per quam consecramur Deo, & per quam super nos invocatur nomen Dei:
 Ego baptizo te in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. **H**æc
 est hæc signum testificor ablui peccata tua, & te reconciliatum esse vero
 Deo, qui est Deus æternus, pater Domini nostri Iesu Christi, & misit
 pro te filium, mirando & inenarrabili consilio, ut tibi peccata remit-
 teret, & in te nouam iusticiam & vitam æternam, Spiritu sancto.
 Hæc benedictio consecrat nos Deo, & discernit Ecclesiam ab omnib.
 gentibus, quia nulla alia gens vere invocat Deum, sicut se patefecit,
 dicitur, Patrem Domini nostri Iesu Christi, placatum per Filium, &
 sanctificatorem Spiritu sancto. Et quia summa Evangelij his verbis con-
 tinetur, amplissimæ consolationes nobis proponuntur. Quam gratum
 est enim audire, quod iam vere sis à Deo ac æterno Patre receptus,
 quod filij beneficia tibi donata sint, quod velit te Deus regere Spiritu
 sancto, quod eripuerit te à morte æterna, & à vinculis Diaboli: Quo
 æternam cogitabis verba Baptismi, eo magis accedet animus agni-
 tione misericordie Dei, & magis confirmabitur fide, & excitabitur ad
 inuocandum. **V**t autem verba nobis proponunt promissionem
 & consolationem, ita vicissim postulât fidem, & hanc obligationem,
 ut hanc verum Deum æternum Patrem Domini nostri Iesu Christi, &
 Spiritum sanctum agnoscamus. De hoc mutuo fœdere
 dicitur.

dicitur. 1. Pet. 3. Baptisma, quod est non sordium corporis depositio, sed stipulatio bonæ conscientie erga Deum, per resurrectionem Christi. Intelligit enim mutuam obligationem, & mutuum pactum. Deus proficitur se nos recipere, id conscientia credens amplectitur, & hac fide iam vere agnoscit Deum & inuocat. Hæc recta de Deo sententia, vocatur bona conscientia, videlicet recte agnoscere Deum, & eum inuocans. Additur autem, Per resurrectionem Christi. Docetur Baptisma efficacem esse propter regnantem Christum, & inde agnoscere, donatam esse hanc reconciliationem propter Christum.

DE SIGNIFICATIONIBVS.

Dixi supra, in Sacramentis multas esse significationes, sed præcipuam, videlicet gratiæ, anteferendam esse cæteri. Hæc etiam ritus pingit, quia ablutio significat abluere peccata propositam, & nobis applicari beneficium passionis Christi, cum mergitur in aquam, velut in mortem Christi. Postea non est absurdum, adhibere alias significationes. Sicut iter Israëlitarum per mare rubrum, hæc imago afflictionum Ecclesiæ & liberationis: itamersio in Baptismo, imago est afflictionum & liberationis. Sed altera significatio anteferenda est, quæ nos de promissione & de gratia admonet, & requirit fidem. Vt autem satis fuit semel circumcidi, cum esset mandatum circumcisi: ita semel tantum fiet baptismus, ut hæc grauisissima ratio ostendit. Peccatum est, abuti nomine Dei, & inuocationem veram improbare: Qui autem rebaptizant, improbant priorem baptismum, iudicant inane & inutile fuisse. Atque ita improbant veram reconciliationem Dei, factam de hoc baptizato. Ideo non est reprobanda hæc ceremonia. Cæterum de Anabaptistis plura mox dicemus, qui multos perniciosos errores suo anabaptismo admiscunt. Scimus autem pij, semel factum baptismum, manere perpetuum testimonium & fœdus. Dauidi post lapsum non erat opus noua circumcisio: ita illa prior circumcisio, de vtraque re admonet eum, videlicet hanc naturam circumcidi, quia sub peccato est, & redeundum esse ad promissionem reconciliationis, illis ipsis qui lapsi essent. Sic autem iam sentiant, non iterent ceremoniam, sed admoniti fœdere quæ facta est, in quo fit mentio filij, quæ est testimonium remissionis peccatorum, redeant ad propositam reconciliationem. Ita baptismus magnam doctrinam & consolationem lapso affert, quia ipsa mensura filij admonet nos de poenitentia, & de remissione peccatorum, ut statim redeantes iterum fieri membra populi Dei.